GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE IN FIECARE DI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe şése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România şi străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNŢIURILE:
O seriă garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 254 *Mercurĭ, 18 (30) Noemvre.* **1887.**

Braşovŭ, 17 Noemvre 1887.

Corespondenţa dela 10 (22) Noemvre a. c. ce ni s'a trimisŭ din Viena la încheiarea delegaţiunilorŭ şi pe care amŭ publicat'o în numĕrulŭ dela 13 (25) Noemvre alŭ „Gazetei“, n'a plăcutŭ fóiei guvernamentale din Clușiu.

Şi nicĭ nu se putea sĕ'i placă, ci din contră vrĕndŭ nevrĕndŭ trebuia sĕ'i facă puţintelŭ sânge rĕu, pentru că în corespondenţă se spuneau nisce adevĕrurĭ fórte superătóre pentru Ungurii dela putere, carĭ nu uséză decâtŭ de minciună şi de mistificărĭ spre a'şĭ ascunde dinaintea lumei faptele lorŭ anticonstituţionale şi ilegale ce le sĕvĕrşescŭ faţă cu naţionalităţile nemaghiare.

Se dicea adecă în corespondenţa amintită, că delegaţii ungurĭ prin purtarea lorŭ demonstrativă şi estravagantă, provocătóre chiar, în favórea „ideilorŭ maghiare“ şi prin tăcerea lorŭ asupra naţionalităţilorŭ nemaghiare au doveditŭ că politica ungurésca e în contra chemărei monarchiei austro-ungare, care e d'a îndreptăţi deopotrivă tóte popórele ei, atâtŭ în privinţa culturală-naţională, câtŭ şi în cea politică, că basată e nemulţămirea popórelorŭ nemaghiare şi că Ungurii dela putere se vorŭ trezi în curĕndŭ în adevĕrata realitate din visulŭ lorŭ d'a alcătui unŭ „mare statŭ maghiarŭ“, anihilândŭ viéţa culturală-naţională şi politică a popórelorŭ nemaghiare; se mai dicea in fine, că delegaţiunei pretinse ungare, dér în realitate esclusivŭ maghiare, trebue sĕ i se denege orĭ-ce legalitate din punctŭ de vedere alŭ dreptului publicŭ, deórece prin ea a vorbitŭ numai naţiunea maghiară, ér nu şi naţiunea română şi cea slavă, care compunŭ maioritatea poporaţiunei din jumătatea ostică a monarchiei, dér care cu tóte astea n'au fostŭ representate în delegaţiune.

Fóia guvernamentală, în neputinţă fiindŭ d'a apĕra pe Ungurii dela putere contra acusaţiunilorŭ ce li se aducŭ în amintita corespondenţă, se vede nevoită a rĕspunde în cunoscutulŭ modŭ iesuiticŭ şi fariseicŭ, propriu foilorŭ unguresci, că adecă Dómne feresce! nu ei suntŭ vinovaţĭ de cele ce ni se întâmplă, ci noi înşine, noi hoţii de păgubaşĭ, carĭ nu vremŭ sĕ ne folosimŭ de drepturile ce cu furca de fĕnŭ ni le aruncă „darnica“ şi „liberala“ stăpânire ungurésca. Ea dice:

Décă amŭ pute presupune, că făuritorii „Gazetei“ nu cunoscŭ organisarea delegaţiunei; décă amŭ pute presupune, că nu sciu că în delegaţiune n'a putută pĕtrunde nicĭ unŭ Românŭ, de vreme ce chiar *uniculŭ* deputatŭ românŭ, d nulŭ generalŭ Traianŭ Doda, a abdisŭ de bună voiă de mandatulŭ sĕu: nu ne-amŭ mira de acea naivă plângere. Der după ce se scie, că pe Românĭ nimicŭ nu-i împedecă de a ave maioritate în dietă şi prin urmare şi în delegaţiunĭ; după ce se scie, că Românii pe lângă legile esistente şi in contra obligămintelorŭ morale cetăţenestĭ nu vreu sĕ trăiască cu drepturile lorŭ, şi după tóte acestea mai cuteză a vorbi despre nelegalitatea unei instituţiunĭ de statŭ, sancţionate de Maiestatea Sa: acesta e o uşurătate care rĕstórnă logica, normele morale de tóte dilele, procedura omului cu minte: rĕstórnă totulŭ.“

Ei bine, delegaţiunea a fostŭ organisată nu pentru naţiunea maghiară esclusivŭ, ci deopotrivă pentru naţiunea română, slavă, germană ş. a., şi pe temeiulŭ acestei organisaţiunĭ a fostŭ sanctionată. Adĭ însĕ, când delegaţiunea, prin manoperele neconstituţionale şi ilegale ale Ungurilorŭ dela putere, a devenitŭ delegaţiune esclusivŭ a naţiunei maghiare, ea nu mai este legală, nu mai are dreptulŭ a pretinde sĕ i se recunóscă legalitatea.

Dér însaşĭ foia guvernamentală, fără voia ei — căcĭ acésta e sórtea pĕcătosului — blaméză practica constituţionalismului unguresc, când dice că *uniculŭ* deputatŭ românŭ în dietă s'a retrasŭ.

Décă i s'ar pune fóiei guvernamentale întrebarea: cum de unŭ poporŭ atâtŭ de numerosŭ ca celŭ românŭ a avutŭ unŭ singurŭ deputatŭ în dietă? Óre ar avé altceva sĕ rĕspundă decâtŭ: causa e că Românii suntŭ scoşĭ din cadrulŭ constituţiunei şi alŭ legilorŭ? Căcĭ dóră nu va nega că o parte din Românii ungurenĭ şi bănăţenĭ au fostŭ atâtŭ de naivĭ d'a crede că potŭ usa şi ei de drepturĭ constituţionale, dér că violinţele, corupţiunile, persecuţiunile şi întemniţările dela Baia de Crişiu şi Sasca le a doveditŭ că n'au dreptulŭ a pretinde pentru ei respectulŭ legilorŭ şi constituţiunei din partea stăpânirei unguresci şi a organelorŭ ei!?

Şi érăşĭ, décă fóiei guvernamentale i s'ar pune întrebarea: cum de şi acelŭ *unicŭ* deputatŭ s'a retrasŭ din dietă? Óre putére-ar altceva rĕspunde decâtŭ: causa e că vocea lui e înăbuşită de maghiarismulŭ violentŭ, care nu mai cunósce nicĭ constituţiune, nicĭ lege, când cutéza d'aşĭ ridica prin deputatulŭ sĕu în dietă vocea vre-o naţionalitate nemaghiară, spre a se plânge contra nedreptăţirilorŭ, ilegalităţilorŭ şi persecuţiunilorŭ stăpânirei unguresci ăr a organelorŭ ei?

Asta va sĕ dică că pe Românulŭ ungurénŭ şi bănăténŭ nimicŭ nu-lŭ împedecă de a avé în dietă unŭ numĕrŭ de deputaţĭ corĕspundĕtorŭ cu importanţa şi cu numĕrulŭ elementului românescŭ din acele părţĭ?

Câtŭ pentru Românii ardelenĭ, aceştia au recunoscutŭ deja de anĭ de dile, că suntŭ aduşĭ prin legĭ esceptionale în absoluta neputinţă de a usa de vre-unŭ dreptŭ cetăţenescŭ constituţionalŭ, au recunoscutŭ că de multŭ suntŭ scoşĭ din cadrulŭ constituţiunei şi alŭ legilorŭ.

E pré multŭ fariseismŭ şi iesuitismŭ, pré mare neruşinare din partea fóiei guvernamentale, care le scie tóte acestea, a veni şi a vorbi de legile esistente care — ca sĕ ne servim de espresiunile ei — în contra obligămintelorŭ morale cetăţenescĭ, în contra dreptului publicŭ, suntŭ menite a ridica elementulŭ maghiarŭ în contulŭ elementului nemaghiarŭ din patriă, care e despoiatŭ aprópe şi de ultimele rĕmăşiţe de drepturĭ ce i se cuvinŭ, necum unei naţiunĭ de o importaţă numerică ca cea română, dér şi celui din urmă cetăţénŭ.

Mai póte fi vorba a mai avé representanţĭ în delegaţiune naţiunea română şi slavă, într'o asemea stare de dominaţiune a ilegalităţii, a despotismului şi a forţei brutale?

De aceea delegaţiunei ungare, în realitate însĕ maghiare, îi contestămŭ orĭ-ce legalitate. I-o contestămŭ cu atâtŭ mai multŭ, cu câtŭ Românii ungurenĭ şi bănăţenĭ voescŭ sĕ fiă şi luptă pentru a fi egalŭ îndreptăţiţĭ în *tóte* cu Ungurii, în sarcinĭ ca şi în folóse, pe terĕmulŭ culturalŭ-naţionalŭ şi politicŭ; ér noi Românii ardelenĭ pentru că, pe lângă acelea, mai avemŭ în programulŭ nostru încă unŭ punctŭ: *autonomia Ardealului*, şi delegaţiunea *ungară* nu represintă idea realisării acestei autonomii, ci idea maghiarisării cuprinsă în „idea de statŭ maghiarŭ,“ care e duşmană desvoltărei culturale-naţionale şi politice a naţiunilorŭ nemaghiare din patriă.

Scrisori de aderinţă adresate generalului Traianŭ Doda.

Scumpe Generale!

Acum, în timpulŭ de grele încercărĭ pentru scumpa nóstră naţiune, când însuşitorii supremaţiei (egemoniei) ne-au interdisŭ eserciţiulŭ liberŭ alŭ limbei materne şi ne-au impusŭ pe alŭ lorŭ în afacerile bisericescĭ, scolastice şi judiciare (cu

---

(20.) FOILETONŬ.

LOGOFĔTULŬ MATEIŬ

NOVELĂ

Mateiŭ n'a mai vorbitŭ cu Rada nicĭ unŭ cuventŭ, eşì pe portiţă şi încăleca pe negrulŭ sĕu.

Mateiŭ era călare, îşĭ mai arunca câte o privire în drépta şi în stânga. I se părea loculŭ mai pustiu.

Dĕdŭ pintenĭ calului şi totŭ elŭ îlŭ şi oprì.

Nu scia unde sĕ mergă.

Se simţia însă amărîtŭ şi cuprinsŭ de o sferşélă.

Pe locŭ nu putea sĕ stea. Trebuia sĕ apuce încătrău-va.

Se uità la cerŭ şi vĕdŭ stelele luminóse şi parcă îlŭ supĕrau. O luà cu calulŭ de-a fuga şi nicĭ nu s'a mai uitatŭ înapoi.

Calulŭ fugia şi vĕntulŭ ce'lŭ isbea în faţă îi făcea bine logofĕtului.

Elŭ merse, merse, şi cu calulŭ albŭ de spume ajunse la malulŭ Ialomiţei.

Când se vĕdu logofĕtulŭ lângă gârlă, unŭ fiorŭ îi trecu prin totŭ corpulŭ şi unde vedea în apă umbra sălciilorŭ de pe malu, îlŭ cuprinse o frică, care nu 'şĭ-o putea esplica.

„La ce-am venitŭ aicĭ?“ îi trecu prin minte, şi după ce stĕtu o bucată de vreme buimăcitŭ, întórse calulŭ şi apucà drumulŭ înapoi, şi mergĕndŭ, mergĕndŭ se pomenì la otacŭ, descăleca şi obositŭ de sbuciumările lui sufletescĭ, se trântì pe o căpiţă de pae.

Se nĕcăjea cu somnulŭ, dér nu putea adormi.

„Dumnedeule!“ dise elŭ, „décă am greşitŭ ceva... ertă'mĭ“.

XIX.

A doua di totŭ satulŭ nu vorbia de altceva decâtŭ despre Mateiŭ, că nu se însóră.

Aşa vorbea lumea, şi când vorbea astfelŭ nu era lucru puţinŭ, deórece scutarulŭ Dumitru se întorsese de acasă cu fata, pregătită din creştetŭ până în tălpĭ pentru măritatŭ, şi hotărîrea din urmă a logofĕtului era pentru elŭ o mare necinste.

„Orĭ-cine vedea, că n'are sĕ fiă nimicŭ din tóte vorbele cu fata scutarului“, dicea unulŭ şi era plinŭ de bucurie că nenea Dumitru şĭ-a batjocuritŭ cinstea casei. — „Căcĭ bine că destulă ruşine a fostŭ că scutarulŭ şĭ-a adusŭ fata, dér încă sĕ'şĭ aducă fata la ginere şi elŭ sĕ o lase încurcată!“ dicea altulŭ. — „Asta totŭ este prea multŭ! De una însă... aşa'i trebue scutarului. Ce a avutŭ elŭ sĕ se amestece în dragostea lui Mateiu şi a Maruţei şi sĕ'lŭ încurce pe bietulŭ omŭ aşa cu nimica tótă?“.

Aşa diceau unii, ér alţii diceau altfelŭ şi vorba era în totŭ satulŭ şi fiecare vorbia cum îlŭ tăia capulŭ.

Erau şi omenĭ, carĭ îlŭ ţineau de rĕu pe Mateiu că a făcutŭ pe scutarulŭ Dumitru sĕ'şĭ aducă fata şi apoi sĕ rîdă de ea. Tóte acestea însă nu puteau ajuta întru nimicŭ nicĭ scutarului nicĭ fie-si, căcì logofĕtulŭ nu vrea sĕ'i ia fata şi cu deasila nu i-o putea da.

Mateiŭ, după cele întêmplate, nu prea venia prin satŭ; elŭ însă audia de tóte câte se vorbiau despre elŭ, audia şi bune şi rele, dér nu-i păsa nimicŭ.

„Treba lui Ienache“, dicea elŭ în sine, „elŭ sĕ desfacă aceea ce a făcutŭ!“

Mateiŭ era tăcutŭ şi'şĭ făcea vorbă mai numai cu bucătarulŭ George, căcĭ singurŭ acestŭ omŭ nu'i vorbia cu vre-unu gândŭ ascunsŭ. De ceilalţĭ se ferea, îi ocolia cale de-o poşte; cu deosebire însă nu'i plăcea sĕ se întélnéscă cu Ienache, îi plăcea sĕ fie singurŭ, ca neconturbatŭ de nimicŭ sĕ se pótă cugeta în tignă la Maruţa.

Încetulŭ cu încetulŭ trecură dilele una câte una, fără ca Mateiŭ sĕ fi simţitŭ altă mişcare decâtŭ dorulŭ lui neastêmpĕratŭ de a o vedé pe Maruţa. Vrea sĕ pună odată capĕtŭ lucrurilorŭ acestora, carĭ l'au fră-

intențiunea de a ne maghiarisa); acum, când oficialii românî, deși de ajunsŭ cualificațî și o parte mare din vieță au servit'o statului cu diligință și abnegațiune, ca remunerațiune se scotŭ din funcțiune lăsându-se fără pâne cu pruncii pe ulițe; acum, când Românii suntŭ dațî înapoi dela petiționarea și acceptarea oficielorŭ chiar și celorŭ mai inferióre, numai pentru că suntŭ românî: în acestŭ timpŭ de restriste Provedința divină te-a destinatŭ de ângerŭ îngrijitorŭ și apĕrătorŭ alŭ némului tĕu.

Astă sântă misiune, pentru carea trăeștî și ai ḑisŭ că eștî gata a muri, țî-o ai împlinitŭ și țî-o împlinescî cu scumpĕtate și abnegațiune, căcî eștî acela, Scumpe Generale, care pe câmpulŭ de luptă ai îmbĕtrânitŭ sprijinindŭ și apĕrândŭ tronulŭ și patria; eștî acela, care de unŭ șirŭ de anî luptî apĕrândŭ adevĕrulŭ și dreptatea; și acuma, nimica ascundêndŭ, ai spusŭ dietei prin președintele aceleia, că ca ablegatŭ dietalŭ nu vei abḑice la mandatŭ, déră nicî nu poțî lua parte la consultările dietale cu acei prea puternicî părințî ai patriei, carî nu respectéză legile de însușî ei alcătuite, și carî pe poporațiunea română o consideră de egalŭ îndreptățită (îndatorată) numai la contribuirea pentru susținerea statului cu parale și sacrificiu de sânge, ér dela binefacerî o eschidŭ ca pe o streină netrebnică; ai spusŭ verde că nu poțî ședé în rêndulŭ acelora, carî, restrîngêndŭ în giurulŭ lorŭ tóte bunătățile, țînŭ cu putere, că statulŭ și patria-sŭ numai ale lorŭ, ér poporulŭ românŭ e consideratŭ numai de ilotŭ, de o paria indiană.

Prin acéstă francă dechiarațiune ai vestitŭ și întregei Europe că sbuciumările patrioțilorŭ perciunațî prin carî susținŭ morțișŭ că în statulŭ liberalŭ maghiarŭ tóte mergŭ de minune bine și în ordine esemplară, că toțî cetățenii, fără deschilinire, suntŭ de o potrivă împărtășițî din drepturî și bunĕtățî, prin urmare înótă în fericire până în grumazî, ai arĕtatŭ că acelea-sŭ numai pe buzele lorŭ profane, numai pe hârtiă, ér în realitate ca în palmă. Eștî menitulŭ de provedința divină, ca adevĕrata causă, pentru carea Românii cetățenî peste trei milióne la numĕrŭ nu suntŭ representațî în dieta țĕrii, sĕ o aducî la cunoscința lumii civilisate și sĕ arețî că în marșulŭ lorŭ de abstinință vorŭ persevera până când dreptatea va triumfa.

Pentru acésta procedură corectă și salutară grăbimŭ a te felicita și aprobându-o, din adêncŭlŭ inimei rugămŭ pe Atotputintele Dumneḑeu, sĕ'țî dea sănĕtate, ajutorŭ și putere ca lupta începută sĕ o conducî la victoriă strălucită, și asigurându-te că fidelî te vomŭ însoți, îțî urămŭ la mulțî anî sĕ trăiescî!

Cetatea de baltă, în 24 Noemvre 1887.

In numele alegetorilorŭ românî din cerculŭ electoralŭ alu Dicio-sânt martinului.

Iacobŭ P. *Macaveiu* preotŭ gr. cat. și adm. protopp., Simeonŭ *Popŭ* preotŭ românŭ gr, cat., Ioanŭ *Popŭ* preot românŭ gr. cat., și Mironŭ *Dascalu* preotŭ românŭ.

Multŭ Onorate Domnule Deputatŭ!

Alegĕtorii românî din cerculŭ Chișineului, în conferența ținută astăḑî, cunoscêndŭ pré démna și bărbătésca declarațiă, cuprinsă în literile adresate presidentului camerii deputațilorŭ, prin care ai arĕtatŭ evidentŭ, câtŭ de nedreptățițî suntŭ Românii, declară în unanimitate, că aderéză la enunciațiunile cuprinse în acele litere; și felicitându Te din inimă, rógă pe Dumneḑeu, ca încuragiatŭ de stima și iubirea tuturorŭ Românilorŭ, sĕ te învrednicéscă a lucra încă mulțî anî spre binele patriei și alŭ națiunii.

Datŭ în conferența alegĕtorilorŭ românî din cerculŭ Chișineului, ținută în Chișineu la 22 Noemvre 1887.

Mihaiu Veliciu, președinte. *Gavrilă Lazarŭ*, notarŭ.

Cronica politică.

Opozițiunea din România a adresatŭ, Duminecă deodată cu deschiderea corpurilorŭ legiuitóre, unŭ *manifestŭ către cetățenî*, în care îi învită la luptă pentru rĕsturnarea actualului guvernŭ, cu ale cărui fapte și cu a cărui guvernare oposițiunea nu e de locŭ mulțămită. Manifestulŭ e subscrisŭ de d-nii Dumitru Brătianu, Lascarŭ Catargiu și George Vernescu, capii oposițiunei unite, ér în delegațiunea comitetului esecutivŭ al oposițiunei suntŭ d-nii Generalŭ Florescu, Neculae Fleva, Alexandru Lahovari, Constantinŭ Boerescu, Petre Grădișteanu și George Paladi.

„Neue Freie Presse“ primesce din Petersburgŭ următórea telegramă: Asupra discursului de tronŭ germanŭ oficiosulŭ „Novosti“ ḑice, că e lăsată Rusiei numai alegerea între alipirea la *tripla alianță* și o grabnică formare a unei *contra-alianțe.* Pentru care din aceste alternative se va hotărî Rusia, e lesne de ghîcitŭ. „Grajdanin,“ organulŭ cercurilorŭ curței, începe o serie de articole împotriva Germaniei sub titlulŭ: *Sĕ ne socotimŭ.*

O depeșă din Londra aduce *toastulŭ ținutŭ de generalulŭ Gurko* Dumineca trecută în Varșovia la prândulŭ ce i-a datŭ regimentulŭ lithuan alu gardei imperiale. Generalulŭ Gurko ridicându unŭ toastŭ oficerilorŭ a rostitŭ următórele cuvinte: *„în casulŭ că Atotputernicul se nu'mî fi hotarâtŭ d'aci 'nainte o viĕță pré scurtă, vĕ voiu conduce în curêndŭ, ca acum ḑece anî, pe câmpulŭ de rĕsboiu.“* Acesta e toastulŭ, care a neliniștitŭ Bursa din Berlinŭ.

Deschiderea camerelorŭ române.

Duminecă la 12 óre s'au deschisŭ cu ceremonialulŭ obicînuitŭ corpurile legiuitóre ale României, cetindŭ Regele urmatorulŭ mesagiu:

Domnilorŭ Senatorî! Domnilorŭ Deputațî!

Deschidŭ cu o viă mulțumire a patra sesiune a corpurilorŭ legiuitóre, cea din urmă a acestei insemnate legislaturî, alesă după modificarea legei electorale. Acéstă reformă a asiguratŭ desvoltarea regulată și liniștită a statului românŭ, și in curêndŭ, când țéra va avé din nou a'șî trimite represintanții sĕi, se va constata și mai bine că o representare mai completă a tuturorŭ intereselorŭ și ocrotirea eficace a liberului esercițiu alŭ votului au măritŭ garanțiile constituționale, au intăritŭ stabilitatea și puterea regatului.

Domnilorŭ Senatorî! Domnilorŭ Deputațî!

Bunele nóstre relațiunî cu tóte puterile au rĕmasŭ neschimbate.

Politica prudentă, urmărită neincetatŭ de guvernulŭ Meu, a avutŭ resultatele cele mai fericite și ne-a atrasŭ simpatiile tuturorŭ. Cu tóte ingrijirile ce amŭ resimțitŭ din causa impregiurărilorŭ, ivite de mai mulțî anî lângă hotarele nóstre, statulŭ românŭ, rĕmâindŭ in afară de orî ce conflictŭ, s'a intăritŭ și mai multŭ prin increderea câștigată de pretutindenî.

Negociările privitóre la incheierea de tratate de comerciu au continuatŭ. Putemŭ privi astăḑî cu o viă bucuriă semnarea tratatului de comerciu cu imperiulŭ otomanŭ, prin care s'au regulatŭ in modŭ satisfăcĕtorŭ interesele nóstre comerciale cu Turcia. Guvernulŭ Meu 'șî dă tóte silințele pentru a ajunge a incheia asemenea tratate și cu celelalte state.

In dorința nóstră, de a trăi in raporturî de bună vecinătate și de amiciă cu statele carî ne incongióră, guvernulŭ Meu a pusŭ tótă stăruința sĕ ducă la bunŭ sfârșitŭ negociările de multŭ incepute cu guvernulŭ austro-ungarŭ pentru regularea statornică a liniei de frontarie dintre amêndouĕ țĕrile. Am mulțumirea de a vĕ anunța, că aceste negociărî s'au terminatŭ și că se va presinta aprobărei Domnielorŭ Vóstre convențiunea care s'a incheiatŭ in acestŭ scopŭ cu imperiulŭ vecinŭ.

Domnilorŭ Senatorî! Domnilorŭ Deputațî!

Solicitudinea Mea și a țĕrei pentru armată a desvoltatŭ puternicŭ acéstă instituțiune. Concentrările din tomna acésta M'au incredințatŭ că sacrificiile ce cu toții facemŭ cu atâta iubire pentru armată, 'șî pórtă rodele lorŭ. Mijlócele nóstre de inarmare și de intărire sporescŭ pe fie care anŭ și astfelŭ armata va puté rĕspunde din ce in ce mai multŭ așteptărilorŭ legitime ale țĕrei.

Lucrările publice au datŭ o mare desvoltare avuției naționale.

In acești ḑece anî din urmă șoselele nóstre aprópe s'au intreitŭ. Legea drumurilorŭ dă mijlóce indestulitóre pentru a le completa repede și in modŭ sistematicŭ.

Rețeua căilorŭ ferate se intinde astăḑî pe o lungime regulatŭ esploatată de douĕ mii cincî sute kilometri. Lucrările pregătitore pentru linia Dorohoiu-Iașî pe valea Jijiei, pentru liniile Văsluiu-Iașî și Craiova-Calafatŭ suntŭ terminate; er studiele celorlalte linii, ce mai suntŭ cerute de interese locale, se urméza cu activitate.

In primăvéra anului viitorŭ vorŭ incepe lucrările podului de peste Dunăre dela Fetescî la Cerna Vodă, precum și lucrările portului Constanța. Basinele, cheiurile și magaziile de intreposite din Brăila și Galațî și lucrările din portulŭ Giurgiului suntŭ în cursŭ de esecutare. Ele se vorŭ completa prin construirea magasiilorŭ și intrepositelorŭ din Bucurescî și din Iașî. Astfelŭ comerciulŭ va găsi peste totŭ loculŭ tóte inlesnirile dorite.

Aceste marî lucrărî de utilitate publică nu s'ar fi pututŭ sĕvîrși într'unŭ timpŭ atâtŭ de scurtŭ, décă administrarea financelorŭ nóstre nu ar fi fostŭ conscientiósă și prevĕḑĕtóre.

Creditulŭ, de care se bucură astăḑî statulŭ românŭ îșî are temelia in silințele ce ne amŭ datŭ cu toții, de a cumpăni cheltuelile treptatŭ cu crescerea veniturilorŭ, de a intrebuința cea mai mare parte a imprumuturilorŭ nóstre in cheltuelî folositore și producĕtóre. Anuitățile imprumuturilorŭ se plătescŭ din veniturile bugetare ordinare și cu modulŭ acesta s'a amortisatŭ in douĕ-ḑecî și cincî de anî unŭ capitalŭ de douĕ-sute trei-ḑecî și patru milióne lei.

Veniturile statului din impositele directe au sporitŭ, cu tóte că câțimea dărei ce are a plăti contribuabilulŭ a fostŭ scădută. Domeniele, carî inainte de ḑece anî produceau numai patru spre-ḑece milióne lei, astăḑî dau unŭ venitŭ de douĕḑecî și douĕ milióne, cu tóte că s'au

---

mêntatu atâta vreme, și numai așa se putea face acésta cu desĕvêrșire, décă se va însura și décă însurându-se va lua de nevastă pe Maruța.

Odată însă, o lună după plecarea coconei Eleftera, a fostŭ sguduitŭ logofĕtulŭ Mateiŭ de o scire, ce era prin gura ómenilorŭ. Nu era lucru puținŭ și de aceea sĕ nu prindă pe nimenea mirarea spunêndu, că în ḑiua când mai ântâiu a auḑitŭ acea scire, n'a mâncatŭ nimica Mateiŭ, ci a statŭ totă ḑiulița pe gândurî, așa încâtŭ nicî chiar bucătarulŭ George n'a îndrăsnitŭ sĕ'șî casce gura înaintea lui.

Era grozavŭ de supĕratŭ Mateiu și se simția de totŭ nenorocitŭ, căcî credea că numai căsătoria cu Maruța va pune sfârșitŭ vieței sale neliniștite și acum sosise scirea că Maruța.... s'a căsătoritŭ cu unŭ băiatŭ bogatŭ.

Era de totŭ tristŭ și amărîtŭ Mateiŭ.

A doua ḑi de dimineță sta rĕzimatŭ de o șiră de pae și se uita în pămêntŭ. Fața lui era galbenă și ochii ca de omŭ nedurmitŭ. Sta astfelŭ rĕzimatŭ și parcă nicî prin gându nu'i trecuse ca sĕ se uite la muncitorî, sĕ le împarță munca, sĕ le dea poruncî sĕu sĕ'i țină de scurtŭ.

Așa sta elŭ și așa l'a găsitŭ și coconulŭ Nae când a venitŭ pe la otacŭ.

— Da ce'i cu tine Mateiŭ? — întrebà coconulŭ Nae mirându-se.

Mateiŭ tresărì, ca și cum s'ar fi deșteptatŭ dintr'unŭ somnŭ după unŭ visŭ, care'lŭ obosise, și cum tresărì, era buimăcitŭ; se uità la stăpânulŭ-sĕu dreptŭ în ochî și par'că se simția rușinatŭ.

După o bucată da vreme rĕspunse coconului Nae și'i spuse că'i bolnavŭ și că n'a durmitŭ totă nóptea. Nu stătu însă multŭ de vorbă, ci plecà în treba lui.

Deși supĕratŭ, totușî avea clipe în carî credea în sine că nu va fi adevĕrată scirea ce o auḑise.

La câteva ḑile după ce a auḑitŭ scirea despre măritatulŭ Maruței. Mateiŭ nu mai era așa de tristŭ, cu tóte acestea totŭ mai multŭ se ferea de lume, totŭ mai multŭ îi plăcea sĕ fiă singurŭ. Impresiunea durerósă ce i-o făcuse la începutu acea scire, perduse multŭ din puterea ei, ér cugetulŭ că nu va fi adevĕrŭ se întărise în elŭ așa de multŭ, încâtŭ adeseorî Mateiu ḑicea în sine că Maruța de sigurŭ nu s'a măritatŭ.

Așa ḑicea Mateiŭ, dér aceea ce ḑicea era dorința lui.

Unŭ lucru mai aștepta elŭ. Dorea sĕ vină cocóna Eleftera și sĕ se convingă pe deplinŭ, décă Maruța s'a căsătoritŭ sĕu ba. Nu mai vorbea cu nimenea și totŭ ce simția ținea ascunsŭ în sine.

După șése sĕptĕmânî cocóna Eleftera se întórse la moșie. Era de totŭ veselă.

Maruța însĕ... într'adevĕrŭ că n'a venitŭ și nicî că mai putea veni, căcî avea bărbatulŭ ei și acesta n'o mai lăsa de lângă elŭ.

Mateiu se convinse despre adevĕrulŭ scirei ce se lățise și rĕmase ca trăsnitŭ.

Totă lumea ḑicea că logofĕtulu are sĕ'șî facă sfêrșitulŭ într'unŭ felŭ sĕu într'altulŭ, căcî e cu neputință ca un omŭ, care a ținutŭ atâtŭ de multŭ la Maruța, sĕ mai pótă trăi după cele întêmplate.

Acésta însĕ nu s'a întêmplatŭ.

Logofĕtulŭ era ca trăsnitŭ și nu mai avea astêmpĕrŭ nicî sĕ mérgă undeva nicî sĕ stea la unŭ locŭ.

Era în neastêmpĕrŭ și în nisce asemenea momonte se așeḑa pe unŭ măidanŭ de pămêntŭ, îșî proptea cótele pe genunchî și privea în josŭ.

Ofta greu și de multeorî meḑulŭ nopței îlŭ aflà neclintitŭ pe acelŭ măidanŭ, care era mormêntulŭ mamei sale.

* * *

Timpulŭ este trecĕtorŭ și cum trece par'că aruncă o pânză grósă peste totŭ ce amŭ pățitŭ, și par'că orî câtŭ am vré sĕ ne punemŭ în momentele nóstre de bucurie sĕu de întristare, ce le-am avutŭ, nu este cu putință.

vêndutŭ proprietăţĭ ale statului pentru o valóre de douĕ-deci şi şépte milióne şi că s'a datŭ insurăţeilorŭ douĕ sute trei-deci şi optŭ mii hectare. Imbunătăţirile aduse în esploatarea pădurilorŭ vorŭ spori încă mai multŭ acestŭ venitŭ. Intrarea impositelorŭ se face cu regularitate şi înlesnire. Impositele directe atingŭ marginele bugetare, er cele indirecte în mare parte le întrecŭ. Echilibrulŭ bugetarŭ alŭ eserciţiului închisŭ şi alŭ celui curentŭ dovedescŭ buna stare a finanţelorŭ nóstre şi vomŭ pune cu toţii o deosebită îngrijire ca ea sĕ se menţină şi în viitorŭ.

Legea actuală a instrucţiunei publice nu mai rĕspunde cu progresele făcute de naţiune intr'unŭ pătrarŭ de secolŭ. Reforma ei a devenitŭ o trebuinţă urgentă şi nu mĕ îndoescŭ că Domniele vóstre veţĭ pune tóte silinţele ca ea sĕ corĕspundă cerinţelorŭ ţĕrii.

La Iaşĭ unŭ nou edificiu religiosŭ a deschisŭ în cursulŭ anului uşile sale credincioşilorŭ. Biserica Metropolitană se ridică acolo ca o dovadă de neclintită credinţă a ţĕrei în religiunea strămoşéscă.

In ordinea judecătorescă, mulţămită stăruinţei ce aţĭ depusŭ, aţĭ împlinitŭ mai multe lacune în legislaţiunea nóstră şi aţĭ înzestratŭ ţéra cu unŭ nou Codŭ de comerciu, care rĕspunde mai bine la trebuinţele ei.

Ministrulŭ Meu de justiţiă va presenta în sesiunea acesta proiectulŭ de lege pentru reforma judecătorescă şi nu mĕ îndoescŭ că corpurile legiuitóre îi vorŭ da tótă atenţiunea, pentru ca sĕ ajungemŭ a asigura mai bine independenţa magistraturei.

Legea pentru încuragiarea industriei naţionale a începutŭ a se aplica, şi în urma studielorŭ făcute în acéstă privire, mai multe fabricĭ se vorŭ înfiinţa. Ele se vorŭ mai înmulţi când se va institui şi creditulŭ industrialŭ, care va pune la disposiţiunea lorŭ mijlócele trebuinciόse.

Camerile de comerţŭ s'au întocmitŭ în tótă ţéra după noua lege şi suntemŭ în dreptŭ a aştepta dela funcţionarea lorŭ regulată şi statornică o sporire însemnată a activităţii nóstre comerciale.

Legea vêndărei de proprietăţĭ ale statului în loturĭ micĭ şi mijlocii începe a produce efecte salutare şi vêndările se înmulţescŭ neîncetatŭ.

In curêndŭ rĕscumpĕrarea embaticurilorŭ şi a otajniţelorŭ de pe proprietăţile statului va fi isprăvită, regulându-se definitivŭ o cestiune care a fostŭ până acum causa a multorŭ greutăţĭ.

Cassa de economiă, menită a forma capitalurĭ micĭ, a începutŭ sĕ producă resultate mulţămitóre.

Buna stare a populatiunei a atrasŭ totdéuna îngrijirea mea.

Creditele agricole au luatŭ o mare întindere şi, cu tótă greutatea ce a întêmpinatŭ la începutŭ, ele au adusŭ servicii însemnate agricultorilorŭ micĭ, dându-le înlesnirĭ în timpurĭ grele.

Staţionarea prin tóte judeţele a ambulanţelorŭ sanitare şi spitalele rurale, carĭ au începutŭ a funcţiona regulatŭ şi carĭ se vorŭ înmulţi, au fostŭ primite de ţĕră ca mĕsurile cele mai nemerite pentru a îmbunătăţi starea sanitară a poporaţiunei rurale.

Domnilorŭ senatorĭ! Domnilorŭ deputaţĭ!

Fie-care anŭ adaoge astfelŭ ne'ncetatŭ partea sa la consolidarea statului nostru, ridicatŭ prin munca statornică şi neîntreruptă a întregului poporŭ.

Der aceste resultate fericite nu s'au putută dobêndi fără concursulŭ luminatŭ alŭ corpurilorŭ legiuitóre, carĭ, la timpŭ şi cu înţelepciune, au sciutŭ sĕ dea impulsiune unui mersŭ regulatŭ, unei desvoltărĭ asigurate a statului. Sunt asiguratŭ că veţĭ completa cu aceeaşĭ energiă şi cu acelaşŭ patriotismŭ opera domnielorŭ vóstre legislativă şi că veţĭ isprăvi misiunea domnielorŭ vóstre precum aţĭ început'o spre binele şi fericirea scumpei nóstre patrii.

Dumnedeu sĕ binecuvinteze lucrările d-vóstre.

Sesiunea ordinară a corpurilorŭ legiuitóre este deschisă

Carolŭ.

(Urméză iscăliturile miniştrilorŭ.)

SCIRILE DILEI.

Cetimŭ în „Pester Lloyd“: *Neliniştita comună Cuşteiu* se pare că nu vrea sĕ se dedea cu supraveghiarea întărită a gendarmilorŭ şi pentru ca sĕ scape de nepoftiţii promovatorĭ ai ordinei, notarulŭ Avram Maleta adresase în numele comunei întregĭ o jalbă la ministeriulŭ de honvedi în contra sublocotenentului de gendarmĭ Geza Endrődy pentru abusŭ de putere a oficiului. Cercetarea a doveditŭ deplina netemeinicià a jalbei«. — Negreşitŭ că *nu putea fi temeinică,* deorece comuna e românéscă şi Românulŭ e scosŭ afară din cadrulŭ legilorŭ. Der atâta e lucru sigurŭ, că guvernulŭ şi autorităţile unguresci au juratŭ peirea comunei românescĭ Cuşteiu, ca sĕ scape de Românĭ, şi póte, cum se vorbesce, ca sĕ o coloniseze cu Ungurĭ orĭ cu Ceangăi. Tristă şi érăşĭ tristă misiune!

—x—

In urma unei hotărîrĭ a ministeriului de honvedĭ în înţelegere cu celŭ comunŭ de rĕsboiu şi cu alŭ landwehrului, individii carĭ, menţinêndu-li-se pensiunea, au renunţatŭ la rangulŭ de oficerŭ de bunăvoiă orĭ în urma unei procedurĭ judecătorescĭ de onóre şi anume cei din urmă fără a pute pretinde rangulŭ ce l'au perdutŭ suntŭ *obligaţĭ la glóte* pĕnĕ la împlinirea anului 60 de etate

—x—

Cetimŭ în „Foia Diecesană“ din Caransebeşŭ: „*Comunitatea de avere a fostului regimentŭ bănăţeanŭ Nr. 14,* care în urma neconsciinţióse şi relei administraţiunĭ devenise încărcată cu datorii pasive enorme şi prin urmare era sĕ cadă în concursŭ, după cum ne raporteză diarele, va trece definitivŭ în administraţiunea statului din 1 Ianuarie 1888 încolo. Etă unde vinŭ lucrurile, décă lipsesce conducerea unitară conscie de scopŭ, etă resultatulŭ tendinţelorŭ separatistice trăgêndŭ fie-care comună jarŭ la óla sa.“ — De altmintrelea asta o va fi aşteptatŭ şi guvernulŭ ungurescŭ.

—x—

Esposiţiunea cooperatorilorŭ din Craiova a mai premiatŭ, de aci din Ardealŭ, pe d-nii *Iosifŭ Moianŭ,* elevŭ alŭ şcólei de sculptură din Sĕcele, şi *Ioanŭ Popea,* fabricantŭ de luminărĭ de cĕră şi de torţe, ambii din Satulungŭ, cu *medalii de bronzŭ.* — Ii felicitămŭ.

—x—

S'au luatŭ mĕsurĭ pentru uşurarea *echipamentului infanteriei* armatei comune. Începutulŭ s'a făcutŭ cu regimentulŭ 89. Raniţa e pe jumĕtate mai mică ca cea de până acum; cartuşiera e cu 2 despărţăminte şi cuprinde locŭ de 40 cartuşe, 2 porţiunĭ de carne şi 2 de conserve. Curelele de peste brĕu suntŭ mai ânguste şi au cataramă la mijlocŭ, nu dinainte; castronulŭ (şaica) se caséză cu totulŭ înlocuită fiindŭ prin capaculŭ căldărei de fiertŭ; ploschiţa e fără pacharŭ, de tinichea îmbrăcată cu pândă şi nu se va mai purta peste umĕrŭ, ci legată de cingĕtóre între baionetŭ şi cartuşieră. Săculeţulŭ de pâne e făcutŭ dintr'o materiă, care nu absorbe apa. Mantaua nu se va mai lega peste umĕrulŭ stângŭ piedişŭ peste pieptŭ şi peste spate; ci se va lega în giurulŭ raniţei. Fiecare soldatŭ va primi o cămaşă de lână pe sub cămaşa de pândă; acésta va înlocui mânecarulŭ.

—x—

In curêndŭ va apăre în Londra *o lucrare* mare, ilustrată, despre *Ardealŭ,* alŭ cărei autorŭ e scriitórea englesă Emilie Gerard. Vomŭ vedé cum va trata lucrurile autórea, care trece ca fiindŭ de totŭ obiectivă.

—x—

D-şóra *Pulcheria Conta,* fica rĕposatului ministru de culte în România Conta, după ce a obţinutŭ gradulŭ de doctorŭ în medicină la Parisŭ, a depusŭ cu succesŭ în Bucurescĭ esamenulŭ de liberă practică a medicinei în ţéră.

—x—

In timpulŭ din urmă *transportulŭ de vinurĭ din Croaţia şi Dalmaţia* în *Boemia* şi *Moravia* a luatŭ dimensiunĭ marĭ, intenţiunea fiindŭ d'a se înlătura cu totulŭ din aceste douĕ ţĕrĭ din urmă vinurile ungare. Birtaşii şi cârciumarii din Boemia suntŭ ameninţaţĭ a'şĭ pierde óspeţii, décă vorŭ mai cumpĕra vinurĭ ungare. *Mulţĭ prietenĭ* şĭ-au făcutŭ ungurii în monarchiă, se potŭ felicita!

—x—

Căpitanulŭ cl. I *Florianŭ Domide* dela regim. 63 de inf. a trecutŭ în pensiune, cu domiciliulŭ în Gorz; ér locotenentului *Xenofonŭ Romanŭ* dela reg. 31 de inf. 'i s'a încuviinţatŭ a'şĭ depune rangulŭ de oficerŭ.

—x—

Vinerĭ diminéţa în sĕptĕmâna trecută s'a găsitŭ alăturĭ de şoséua *Ocnei-Sibiiului* cadavrulŭ unui Românŭ bĕtrânŭ. Comisiunea trimesă de poliţiă n'a găsitŭ la cadavru urme de violenţă şi se crede că bietulŭ omŭ, obositŭ fiindŭ, s'a aşedatŭ josŭ şi a muritŭ de mórte naturală.

—x—

Incă o sinucidere în oraşulŭ Kulturegyletului, în *Cluşiu,* s'a întêmplatŭ. Servitórea Ana Molnar s'a otrăvitŭ cu soluţiune de fosforŭ.

Maghiarisarea în comitatulŭ Pestei.

Cetimŭ în oficiosulŭ „Nemzet“ Nr. 323 dela 25 Noemvre:

Maghiarisarea comunelorŭ pe teritoriulŭ comitatului Pesta progreséză în mĕsură totŭ mai mare. Autoritatea comitatului face totŭ ce'i stă în putinţă, ca sĕ câştige câtŭ se póte mai mulţĭ aderenţĭ pentru buna ideă De curêndŭ inspectorulŭ şcolarŭ r. Iosef Toth a comunicatŭ vicecşpanului comitatului Pesta unŭ raportŭ, în care împărtăşesce lista numelorŭ acelorŭ învĕţătorĭ comunalĭ, carĭ în sensulŭ conclusului luatŭ de comitatŭ în anulŭ 1879 au primitŭ premii pentru *zelulŭ lorŭ desfăşuratŭ pentru maghiarisare.*

Fóia ungurésca numesce apoi aceste unelte ale maghiarisărei: suntŭ trei învĕţătorĭ romano-catolicĭ, o învĕţătóre romano-catolică, doi învĕţătorĭ evangelicĭ, unŭ învĕţătorŭ greco-orientalŭ, care e sêrbŭ de naţionalitate (Velimirovicĭ), şi trei alte învĕţătóre, pare-ni-se suntŭ calvine.

Aci érăşĭ avemŭ de a face cu unŭ **pium desiderium** ungurescŭ, căcĭ din rĕsplătirea câtorva unelte nu se póte arunca pata asupra întregei poporaţiunĭ din comitatulŭ Pestei, care detestă maghiarisarea şi fuge de ea ca de ciumă. Dér constatămŭ din nou, nu scimŭ pentru a câta óră, că uneltirile de maghiarisare nu numai esistă, ci se nutrescŭ de guvernŭ.

Cu tóte astea, pressa jidano-maghiară va avé din nou neruşinarea şi obrăznicia d'a dice că nu uneltescŭ pentru maghiarisare!

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Muresianu.**

Nu este cu putinţă şi acésta este o mare fericire pentru noi.

Mateiŭ încetulŭ cu încetulŭ şĭ-a mai uitatŭ de Maruţa, şi mâhnirea şi nĕcazulŭ, ce le suferise în urma patimei sale, se prefăcură într'unŭ simţu de antipatie pentru lumea acésta.

Nu mai era elŭ vehementulŭ călăreţŭ de odinióră, nu mai era jucăuşulŭ înfocatŭ de demultŭ, nici omulŭ de chefŭ de mai nainte.

Se stêmpĕrase.

* * *

Trecură 15 anĭ de dile de când s'a măritatŭ Maruţa şi logofĕtulŭ Măteiŭ era totŭ neînsuratŭ. Nu mai audise nicĭ o veste despre ea şi nicĭ nu scia unde se află.

Ca prin visŭ îşĭ mai aducea aminte de pretinia, ce o avusese cu acéstă fată, şi deşi d'abia îşĭ mai aducea aminte, totuşĭ avea o mare mulţămire de câte orĭ se cugeta la acelŭ timpŭ.

Şi se cugeta adeseorĭ, căcĭ tótă natura lui era priinciósă la aşa ceva. Trecea adeseorĭ prin minte acelŭ timp de odinióră şi de câteorĭ era în apropierea căscióarelorŭ din faţa caselorŭ boerescĭ, séu airea, unde petrecuse cu Maruţa, nu se putea ca mulţămirea lui sufletéscă sĕ nu se mărésca şi sĕ nu aibă clipe de o rară fericire.

„Am trăitŭ şi eu odată!“ grăia în sine uneorĭ logofĕtulŭ Mateiŭ şi când se cugeta şi la pretinii şi la pretinile sale de odinióră, când se gândea la Rada, la Rădiţa, la scutarulŭ Dumitru şi la bucătarulŭ George, dicea de multeorĭ: „Ce este şi lumea acésta!« şi când dicea astfelŭ, clătina din capŭ şi se cugeta la micimea omului pe pămêntŭ.

Nenea Dumitru îşĭ măritase fata cu altŭ logofĕtŭ şi în chipulŭ acesta şĭ-a mai molcomitŭ nĕcazulŭ. Elŭ însĕ sărăcise rĕu şi acum ajunsese pe drumurĭ; ginere-sĕu nu se mai uita la elŭ şi totŭ sprijinulŭ ce'lŭ mai avea era din partea logofĕtului Mateiŭ, care avea o inimă de totŭ bună.

Baba Rada murise.

Murise şi leica Stanca, nevasta maşinistului, lăsând pe capulŭ lui Ienache cincĭ copilaşĭ mărunţĭ mărunţei şi mâhnirea ce o pricinuescŭ astfelŭ de întêmplărĭ omului de inimă.

Bucătarulŭ George, câtŭ era de beţivŭ, s'a însuratŭ a doua óră cu o fată săracă, suntŭ şése anĭ de dile, dér copleşitŭ de slăbiciunile beţiei şi ale bĕtrâneţei, ajunsese de rîsŭ şi de ocară, aşa încâtŭ chiarŭ nevastă-sa aştepta şi se ruga lui Dumnedeu ca sĕ'lŭ ia mai curêndŭ din viéţă.

Cocóna Eleftera s'a despărţitŭ de bărbatu-sĕu. şi dintr'o pricină de nimicŭ a plecatŭ la părinţĭ la Buzĕu, ér coconulŭ Nae era supĕratŭ. Elŭ nu'şĭ mai putea vedea de trebile sale cu atâta interesŭ şi era pururea neliniştitŭ pentru copiii sĕi.

Multe schimbărĭ se făcură în 15 anĭ de dile!

Rădiţa trăia. Trăia săraca, dér nemulţămită că din ce în ce îmbĕtrânesce, şi femei ca Rădiţa trăescŭ forte rĕu când se cugetă că perii albĭ le coperŭ fruntea.

Rădiţa trăia, dér logofĕtulŭ Mateiŭ nu mai mergea pe la cârciuma ei, căci o ura din sufletŭ.

Totă petrecerea lui era în préjma maşinistului, cu care vorbea adesea, şi în préjma scutarului Dumitru, pe care 'lŭ ajutora.

Odată se afla cu Ienache la Domnica la cârciumă şi chefuia dinaintea ómenilorŭ, lucru care începuse a'lŭ cam face, şi cum era în chefŭ dise către pretinulŭ sĕu:

— Aşa'i, mĕi Ienache, că multe suferinţe şi multe prostii mai suntŭ în lumea asta!

— Multe de totŭ! — grăi Ienache. — Multe de totŭ şi când vedĭ că mai mergŭ tinerii la horă şi'şĭ petrecŭ cu lăutarĭ şi şoptescŭ fetelorŭ la ureche, te cuprinde par'că pe neaşteptate o durere şi te cugeţĭ, că aceleaşĭ nenorocirĭ, aceleaşĭ desamăgirĭ suntŭ scrise şi pentru ei în cartea lumei.

Braşovŭ, 1886.

I. C. Panţu.

Cursulŭ la bursa de Viena

din 28 Noemvre st. n. 1887.

Rentă de aurŭ 5%	99 —
Rentă de hârtiă 5%	98.60
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	149.25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	95.70
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	125 60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	112 —
Bonurĭ rurale ungare	104.40
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.40
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104 20
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 20
Bonurĭ rurale transilvane	104 60
Bonurĭ croato-slavone	104 25
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	99.—
Imprumutulŭ cu premiu ung.	123 90
Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	123.25
Renta de hârtiă austriacă	81 15
Renta de arg. austr.	82.40
Renta de aurŭ austr.	111 90
Losurile din 1860	135.—
Acţiunile băncei austro-ungare	887.—
Act. băncei de creditŭ ung.	283.50
Act. băncei de creditŭ austr.	276.70
Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.93
Napoleon-d'orĭ	9.95
Mărcĭ 100 imp. germ.	61.70
Londra 10 Livres sterlinge	125.75

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 16 Noemvre st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	$93\frac{1}{2}$	$9[illegible]\frac{1}{2}$
Renta rom. amort. (5%)	96—	97—
» convert. (6%)	91—	92—
Impr. oraş. Buc. (20 fr.)	34—	36—
Credit fonc. rural (7%)	105—	106—
» „ „ (5%)	$91\frac{3}{4}$	$92\frac{1}{4}$
» » urban (7%)	103—	104—
» » » (6%)	96—	97—
» » » (5%)	$87\frac{1}{2}$	$88\frac{1}{2}$
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	$14.\frac{1}{4}$	15.—
Bancnote austriace contra aurŭ.	2.03	2.04

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 29 Noemvre st. n. 1887.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.57	Vênd.	8.60
Argint românesc	»	8.52	»	8.55
Napoleon-d'orĭ	»	9.93	»	9.95
Lire turcescĭ	»	11.22	»	11.25
Imperialĭ	»	10.23	»	10.26
Galbenĭ	»	5 87	»	5.90
Scrisurile fonc. »Albina» 6%	»	101.—	»	102.—
„ » „ 5%	„	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	100.—	»	$111.\frac{1}{2}$
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Nr. 12,340—1887.

Publicaţiune.

Spre scopulŭ asigurărei lucrărilorŭ curăţirei uliţelorŭ şi canalurilorŭ în cetatea Braşovŭ şi suburbiile sale pentru durata din 1 Ianuarie 1888 pănă în 31 Decemvre 1890 se va ţiné Vinerĭ în 9 Decemvre a. c. o pertractare de oferte scripturistice.

Amatorii pentru acéstă întreprindere au ca sĕ-şĭ aştérnă la d-lŭ primarŭ Franciscŭ de Brennerberg în 9 Decemvre a. c. înainte de prânḑŭ dela 9—12 óre ofertele scripturistice, sigilate şi provĕḑute cu unŭ timbru de 50 cr. precum şi cu unŭ vadiu de 5% din suma aceea ce se oferéză pe unŭ anŭ, observându-se totdeodată, cum că după 12 óre înainte de prânḑŭ a amintitei ḑi nu se mai primesce nicĭ unŭ ofertŭ.

Ofertele, carĭ au sĕ se aştérnă, au ca sĕ conţină dechieraţiunea oferentului, cum că i suvtŭ cunoscute condiţiunile de oferte şi de contractŭ şi că se supune lorŭ pe deplinŭ.

Suma anuală ce se pretinde de oferentŭ pentru îngrijirea amintitelorŭ lucrărĭ, are de a se aminti în ofertŭ cu chiaritate în litere şi cifre.

Deschiderea comisionară a ofertelorŭ aşternute la timpulŭ prescrisŭ se va esopera în 9 Decemvre a. c. la oficiolatulŭ economicŭ orăşenescŭ. Condiţiunile de oferte şi acele contractuale se află pănă la ḑiua pertractărei de oferte la oficiolatulŭ economicŭ oraşenescŭ spre examinare şi decopiare, pe când condiţiunile contractuale se potŭ examina, în decursulŭ duratei contractuale, de fie-cine în archivulŭ casei sfatului.

Braşovŭ, 24 Noemvre 1887.

1—3 **Magistratulŭ orăşenescŭ.**